

مقاله اول: در پاسخ به منکران شفاعت قدیسان

ای عزیزان، قدیس گریگوریوس پلاماس می‌فرماید:
بدعت‌گذاران کلمات انجیل را تحریف می‌کنند و سخنان روح را علیه خود روح به کار می‌گیرند. باید از «چنین بدعت‌گذاران دوری کرد، زیرا تفسیرهای پدران را نمی‌پذیرند، همان‌گونه که مارهای زهردار جان جسم را می‌گیرند، اینان جان جاویدان را به مرگ ابدی می‌کشانند، چرا که آن را از خدا جدا می‌کنند».

ای عزیزان، شیطان در هر عصری از کسانی استفاده می‌کند تا تعلیم کلیسا را با سلاح بدعت‌های هلاک‌کننده بزند، ولی وعده خداوند ما عیسی مسیح صادق و امین است؛ زیرا وعده داده که «دروازه‌های جهنم بر آن [کلیسا] چیره نخواهد شد». از این رو، نباید با هر «باد تعلیمی» حرکت کنیم، بلکه باید در هر تعلیم به پدران قدیس که با کار روح القدس کتاب مقدس را تفسیر کرده‌اند رجوع کنیم. و در پای آنان شاگردی کنیم تا از تجربه روحانی و عقیدتی‌شان بهره‌مند شویم.

مقاله‌ای از یکی از برادران خواندم به نام «از من پیروی کنید» که مقاله‌ای ساده، روان و کوتاه بود؛ این ایجاز، امتیاز نویسنده است که اندیشه‌اش را به اختصار منتقل می‌کند. اما در مورد محتوای مقاله با او اختلاف نظر دارم. در مقاله‌اش بر این نکته تأکید می‌کند که شفاعت جستن از قدیسان و دعا کردن به ایشان جایز نیست، به دو دلیل:

بی‌فایده بودن ۱.

نبود سند کتاب مقدسی مستقیم و روشن ۲.

برادر فاضل در مقاله‌اش توضیح می‌دهد که تنها واسطه میان ما و خدای پدر، عیسی مسیح است و ما صرفاً باید از قدیسان الگو بگیریم. ولی او میان چند نوع شفاعت تفاوتی قائل نشده است.

شفاعت خداوند عیسی مسیح، شفاعت خلاص‌بخش است. کتاب مقدس می‌گوید:

زیرا این نیکو و پسندیده است نزد نجات‌دهنده ما خدا، که می‌خواهد همه مردم نجات یابند و به > معرفت حقیقت برسند. زیرا یک خداست و یک واسطه میان خدا و مردم: انسان عیسی مسیح، که جان خود را به عنوان فدیهای برای همه داد...» (اول تیموتائوس ۲: ۳-۷)

پس از این آیات درمی‌یابیم که شفاعت مسیح، شفاعتی نجات‌بخش است. همچنین رسول یوحنا می‌گوید:

ای فرزندان من، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید. و اگر کسی گناه کرد، شفیع نزد پدر > داریم، یعنی عیسی مسیح پارسا، که خود کفاره گناهان ماست و نه فقط گناهان ما بلکه گناهان تمام جهان نیز.» (اول یوحنا ۲: ۱-۳)

این آیات در لیتورژی ارتدوکسی با وضوح بیان می‌شود، آنگاه که در قداس می‌سراییم
ای کلمه خدا، پسر یگانه، که فناپذیر هستی و برای نجات ما از مریم مقدس، والده خدا و همیشه > «باکره، تجسد یافتی... ما را نجات ده

پس شفاعت مسیح، شفاعتی نجات بخش است، در حالی که شفاعت قدیسان، شفاعت توسل است؛ یعنی ما از ایشان می‌خواهیم برای ما دعا کنند، نه اینکه واسطه‌ای مستقل میان ما و خدا شوند.

آیات کتاب مقدس در این مورد روشن است. در مکاشفه یوحنا، فصل ششم، کسانی که به خاطر مسیح کشته شدند، نزد خدا دعا کردند تا انتقام خونشان را از ساکنان زمین بگیرد (مکاشفه ۹:۶-۱۱). آیا این شفاعت، شفاعت مسیح را باطل کرده است؟

دلیل دیگر: در مکاشفه ۸:۵ می‌بینیم که قدیسان در آسمان زنده‌اند و دعاهایشان نزد خدا بالا می‌رود. همچنین در مکاشفه ۴:۳-۸ فرشته‌ای بخور را با دعا‌های قدیسان بر مذبح طلایی پیش تخت خدا تقدیم می‌کند.

در عهد عتیق نیز شواهدی روشن از شفاعت توسل قدیسان، حتی قدیسان درگذشته، وجود دارد. در ایوب ۱:۵ آمده است: «اکنون بخوان؛ آیا کسی تو را پاسخ خواهد داد؟ و به کدامیک از قدیسان رو خواهی آورد؟»

موسی نبی در خروج ۱۱:۳۲-۱۴ با یادآوری ابراهیم، اسحاق و اسرائیل از خدا خواست که از غضبش بگذرد.

سلیمان در دوم تواریخ ۴۲:۶ شفاعت پدرش داوود را طلبید.

در دانیال ۳:۳۵ سه جوان عبرانی به خاطر ابراهیم، اسحاق و اسرائیل از خدا طلب رحمت کردند.

ای برادر عزیز، آیا این‌ها دلایل مستقیم کتاب مقدسی نیستند که استدلال را باطل می‌سازد؟ برای تو دعا می‌کنم تا به آغوش حقیقی مسیح بازگردی، همان‌گونه که دیگران گنج پنهان را یافتند. برای او جلال جاودانی تا ابد، آمین.